NBA

شکست فیلادلفیا با هفت بازیکن

فیلادلفیا سونی سیکسرز با موج مشکلات ناشی از مصدومیت و سلامت و ایمنی بازیکنان مواجه شده و با هفت بازیکن به مصاف دنور ناگتس رفت و ۱۰۳ بر ۱۱۵ شکست خورد. این تیم در نیمه اول مقاومت خوبی از خود نشان داد اما در تمام نیمه دوم کم‌رمق و خسته به نظر می‌رسید و در نهایت بازنده شد. تیم به این هفت بازیکن محدود شد: ایسیا جو، تیریز ماکسی، داکوتا ماتیاس، دنی گرین، پل رید، تونی برادلی و دوایت هاوارد. ماکسی، بازیکن تازه‌وارد تیم، امتیازآورترین بازیکن‌شان شد و با ۳۹ امتیاز رکورد خودش را شکست. او ۷ ریباند و ۶ پاس منجر به کسب امتیاز هم داشت. تمام هفت نفر حداقل ۲۳ دقیقه در زمین بازی کردند و امتیازات همه به‌جز پل رید دورقمی بود. همه تیم پنجشنبه به قرنطینه رفت بعد از آنکه مشخص شد یکی از اعضا به ویروس کرونا مبتلا شده است و با بررسی‌های دقیق‌تر حکم کردند که بر اساس پروتکل‌های ایمنی و بهداشتی توبیاس هریس، شیک میلتون، ماتیس تیبول و ونسان پوریه مجوز بازی در این دیدار را به دست نیاوردند تا جایی که داک ریورز، مربی تیم میل نداشت تیمش را برای این بازی بفرستد. سونی سیکسرز با این باخت، شروع درخشانش در این فصل را خراب کرد و با رکورد ۶ برد و سه باخت صدرنشینی در کنفرانس شرق را نیز از دست داد. آنها در بازی بعدی خود بامداد فردا با آتلانتا هاوکس روبه‌رو می‌شوند.

پیروزی باکس بدون جیانیس

کریس میدلتون ۲۷ امتیاز گرفت و میلواکی باکس در نبود ستاره‌اش، جیانیس آنتتوکونمپو توانست کلیولند کاوالیرز را ۹۰ بر ۱۰۰ شکست دهد. جیانیس که در دو فصل اخیر جایزه بهترین بازیکن فصل را گرفته، در باخت یک شب قبل تیمش برابر یوتاجاز بد زمین خورد و به‌دلیل اسیاسم کمر این بازی را از دست داد تا جایی که مایک بودنهولزر، مربی باکس، قبل از بازی ابراز امیدواری کرد این مصدومیت چندان جدی نباشد و او زودتر به ترکیب تیم برگردد. بابی پورتیس جای جیانیس را در ترکیب اصلی گرفت و با ۱۷ امتیاز نقش مهمی در پیروزی تیمش داشت. باکس در پنج بازی آخرش میزبان بود و به رکورد چهار پیروزی و یک باخت رسید. ستاره تیم میهمان، آندره درومموند بود که ۲۶ امتیاز و ۲۴ ریباند داشت. از ژانویه ۲۰۱۲ و نمایش عالی اندرسون وارژائو در بازی با بوستون سلتیکس، هیچ شوالیه‌ای نتوانسته بود در یک بازی حداقل ۲۰ امتیاز و ۲۰ ریباند بگیرد. اما کلیولند که رکوردش ۵ برد و ۵ باخت است، در ششمین بازی خارج از خانه پیاپی به درخشش بیشتری نیاز داشت. کالین سکستون که به‌طور متوسط در هر بازی ۲۵/۱ امتیاز گرفته بود، دومین دیدار متوالی را از دست داد. علاوه بر او، کوین لاو و پنج بازیکن دیگر نیز به‌دلیل مصدومیت تیم را همراهی نکردند. جی‌بی بیکراستاف، مربی تیم قبل از بازی گفته بود تیمش باید هرچه می‌تواند زشت بازی کند و با دفاع چرک، برنده شود، تا حدی هم موفق بودند و میلواکی برای نخستین بار در این فصل کمتر از ۱۰۸ امتیاز گرفت. شوالیه‌ها که پنجشنبه در ممفیس به پیروزی ۹۰ بر ۹۴ برابر گریزلیز رسیدند، بامداد فردا میزبان این تیم هستند. باکس هم به زمین اورلاندو مجیک می‌رود که یادآور دور اول پلی‌آف فصل گذشته است که باکس در پنج بازی برد.

نام لاملوبال در کتاب تاریخ

لاملو بال نام خود را در کتاب تاریخ NBA ثبت کرد بعد از آنکه در پیروزی ۱۰۵ بر ۱۱۳ شارلوت هورنتس برابر آتلانتا هاوکس به‌عنوان جوان‌ترین بازیکن تریپل‌دابل کرد. این بازیکن با ۱۹ سال و ۱۴۰ روز سن، ۲۲ امتیاز گرفت، ۱۲ ریباند داشت و ۱۱ پاس منجر به کسب امتیاز داد. رکورد قبلی در اختیار مارکل فالتز بود که آن موقع بازیکن فیلادلفیا سونی سیکسرز بود و با ۱۹ سال و ۳۱۷ روز در آوریل ۲۰۱۸ رکورد زد. جیمز بورگو، مربی هورنتس بعد از این بازی گفت: «بال بازیکن خاصی است که از شکستن این رکورد حیرت‌زده نیست. مثل اینکه سال‌ها این کار را انجام داده. شب ویژه‌ای داشت؛ در بازی‌سازی، ایجاد موقعیت، حرکت‌های بدون توپ و تصمیم‌گیری درست. این پسر را دوست دارم و بیش از همه به‌خاطر روحیه‌اش و اینکه می‌تواند رختکن ما را سر شوق بیاورد.» بال در بازی قبلی تیمش برابر نیواورلینز پلیکانز -که برادرش، لونزو در آن بازی می‌کند- هم فرصت تریپل‌دابل داشت اما با ۱۲ امتیاز و ۱۰ ریباند و ۹ پاس منجر به کسب امتیاز فقط یک پاس کم آورد. هورنتس در سه بازی آخر خود پیروز شده تا آمارش در این فصل ۵ برد و ۵ باخت شود.

بارسا به مسی نیاز دارد

لبخند دوباره کاپیتان

گزارش
مارک دویل

حوادث اخیر در ایالات متحده آمریکا نشان می‌دهد سال ۲۰۲۱ هم می‌تواند به اندازه سال ۲۰۲۰ سوررئال باشد اما به نظر می‌رسد لالیگا می‌تواند به شرایط عادی برگردد؛ همراه با لیونل مسی واقعی.

برنده هفت جایزه بهترین گلزن لالیگا موسوم به پی چی چی بعد از پرجنجال‌ترین تابستان تمام دوران حرفه‌ای خود شروع سختی در این فصل داشت، اما او دوباره به صدر جدول گلزنان برگشته است. بعد از دبل چهارشنبه در بیلبائو، در زمین گرانادا هم یک جفت گل زد تا بارسلونای رده سومی به پیروزی ۴ بر صفر و فاصله چهار امتیازی نسبت به اتلتیکو مادرید صدرنشین برسد، هرچند تیم دیگو سیمئونه سه بازی کمتر انجام داده است.

اما آنچه برای بارسا بیش از هر چیز اهمیت دارد این است که لبخند مسی بازگشته. کاپیتان در تابستان اصرار به جدایی از نوکمپ داشت اما فعلاً از شرایطش راضی است و قطعاً از فوتبالش در حال حاضر لذت می‌برد.

البته مسی هیچ‌وقت افت قابل توجهی نداشت و حتی در بدترین بازی‌های بارسلونا بهترین بازیکن تیمش بود، اما بدون شک نیمه اول فصل ۲۰۲۱-۲۰۲۰ برایش سخت گذشت؛ دقتش کم شده بود و این برای بازیکنی که بیشتر با ظرافت گل می‌زند تا قدرت، کاملاً به چشم می‌آمد.

او اما هرگز از تلاشش کم نگذاشت. در همان دوران افت هم با ضربات متعدد در دروازه رقبا را به خطر می‌انداخت، فقط اشکالش این بود که توپ‌های کمتری را به گل تبدیل می‌کرد.

مسی برای اینکه گل بزند و روحیه بگیرد، به ضربات پنالتی متکی بود اما حالا دیگر نیست.

او دو گل در سن مامس زد و بعد همین افتخار را در نوئوو لوس کارمنس تکرار کرد تا آمارش را در لالیگا به ۱۱ گل برساند که آماربدی برای یک بازیکن بی‌علاقه در تیمی به هم ریخته به حساب نمی‌آید. بارسا هم مقابل گرانادا یک تیم منسجم و با برنامه به نظر می‌رسید؛ تیمی که گویا بالاخره با مربیگری رونالد کومان خودش را پیدا کرده است.

شوق آور برای مربی هلندی اینکه آنتوان گریزمان یکی از بهترین بازی‌های خود را با پیراهن بارسا انجام داد. مهاجم تیم ملی فرانسه در کنار دمبله و مسی خط حمله تیم را تشکیل می‌داد. او گل اول و سوم را زد و گل دوم را برای مسی ساخت. اگر موتور او روشن شود و ثبات داشته باشد، بارسا به این باور می‌رسد که توانایی عبور از دو تیم بالای سرش، اتلتیکو و رئال مادرید را دارد.

البته مسی مثل همیشه تعیین‌کننده است. شرایط ذهنی او برای موفقیت بارسا در نیمه دوم فصل کلیدی است و گل دوم او در این بازی -یک ایستگاهی هوشمندانه به گوشه دروازه میزبان در حالی که دیوار دفاعی را عالی چیده بودند- نشانه خوبی بود. مسی با ۴۸ گل از این ضربات در قرن بیست‌ویکم بی‌همتاست.

کومان کمی بعد از یک ساعت بازی مسی را بیرون کشید و مارتین برایت وایت را به جای او فرستاد. او بعد از این بازی ابراز امیدواری کرد برنده شش توپ طلا که تا پایان این فصل قرارداد دارد، در تیم بماند: «بارسلونا به مسی نیاز دارد. ما برای اینکه کارهای بزرگ انجام دهیم و برای جام‌های مهم شانس داشته باشیم، به او نیاز داریم.»

آنهایی که با بدبینی کار را دنبال می‌کنند شاید بگویند عجیب نیست که فوق ستاره شماره ۱۰ توان گلزنی خود را بازیافته، چون برای مذاکره با باشگاه‌های دیگر و فراهم شدن زمینه بزرگترین انتقال تاریخ فوتبال آزاد شده است.

شاید او همین حالا تصمیمش را درباره آینده گرفته. شاید آن باری که روی دوشش احساس می‌کرد، از او برداشته شده. یا شاید به خاطر نتایج مثبت اخیر و پیدا شدن استعدادهای جوانی مثل پدری، به این نتیجه رسیده که بارسلونا بالاخره راه خود را در مسیر درست پیدا کرده است.

حقیقت هرچه باشد او قطعاً دوباره از فوتبالش لذت می‌برد و این خبر خوبی برای آبی‌اناری‌پوشان و خبر بدی است برای آنها که می‌خواهند نگذارند برای پنجمین بار پیاپی پی چی چی را ببرد!

بارسا بعد از سه برد پیاپی خارج از خانه که برای نخستین بار در این فصل اتفاق می‌افتد، شرایط روحی خوبی به دست آورده و خود را برای سوپرجام اسپانیا آماده می‌کند. برای دومین سال این جام با شکلی جدید برگزار می‌شود به این نحو که بارسلونا به‌عنوان نایب‌قهرمان فصل قبل چهارشنبه با یکی از دو فینالیست جام حذفی اسپانیا، رئال سوسیداد بازی می‌کند و پنجشنبه رئال مادرید، قهرمان لالیگا با اتلتیک بیلبائو روبه‌رو می‌شود و تیم‌های برنده یکشنبه آینده در سویل مقابل هم قرار می‌گیرند. هنوز تکلیف قهرمانی جام حذفی فصل قبل روشن نشده و سوسیداد و بیلبائو اول اردیبهشت سال آینده با هم بازی می‌کنند. سوپرجام قرار بود در عربستان برگزار شود که به‌خاطر شرایط خاص فعلی در اسپانیا به انجام می‌رسد.

منبع: گل

شروع فصل جدید تنیس و سؤال مهم پیش روی ستاره‌ها:

آیا بروم؟ آیا نروم؟

گزارش
متیو فاترمن

برای تنیسورهای تراز اول دنیا پی بردن به اینکه فصل جدید تنیس را کجا و چگونه آغاز کنند معمولاً خیلی آسان است. آنها حوالی کریسمس خودشان را با یک پرواز به استرالیا می‌رسانند، چند روزی را آنجا سپری می‌کنند تا به آثار تغییر موقعیت زمانی و پرواز طولانی (به‌اصطلاح جت‌لگ شدن) عادت کنند. پس از آن یکی دو هفته‌ای را به تمرین می‌پردازند و خودشان را برای آغاز اولین گرنداسلم فصل یعنی اوپن استرالیا آماده می‌کنند.

اما در شرایطی که تقویم رویدادهای ورزشی جهان تحت تأثیر شیوع ویروس کرونا قرار گرفته و همین موضوع هم سبب شده برگزاری رقابت‌های اوپن استرالیا سه هفته به تعویق بیفتد، تنیسورها مجبور شده‌اند محاسبات دشوارتری درباره ارزش سفر طولانی به استرالیا برای حضور در اولین گرنداسلم فصل داشته باشند، بخصوص که نرخ ابتلا به کرونا در اقصی‌نقاط جهان هنوز سرسام‌آور است.

در حالی که فصل تنیس حرفه‌ای در سال ۲۰۲۱ از این هفته آغاز می‌شود، چندین نفر از تنیسورهای تراز اول ترجیح داده‌اند در اولین تورنمنت‌های فصل شرکت نکنند تا بتوانند پیش‌شرط حضور در اوپن استرالیا را محقق کنند؛ قرنطینه دو هفته‌ای در این کشور برای اثبات عدم ابتلای‌شان به کرونا و کسب مجوز آغاز تمرینات و شرکت در مسابقات. به همین دلیل داستان حضور در اوپن استرالیای امسال با سال‌های قبلی فرق دارد و تنیسورها نمی‌توانند مانند سال گذشته بلافاصله پس از رسیدن به استرالیا وارد مسابقات شوند.

نواک جوکوویچ و رافائل نادال، مردان شماره یک و دو تنیس جهان جزو آن دسته از کسانی هستند که به‌جای سفر به ترکیه یا فلوریدا یا دیگر تورنمنت‌های ابتدای سال، خودشان را در زمین‌های تمرینی‌شان حبس کرده‌اند (راجر فدرر به‌دلیل مصدومیت زانو غایب است). اندی ماری اسکاتلندی که سه قهرمانی گرنداسلم دارد هم با اینکه تصور می‌شد در مسابقات فلوریدا حضور پیدا کند، به‌خاطر همین موضوع و ریسک ابتلا به کرونا در کشوری که بالاترین میزبان مبتلایان را دارد، قید حضور در این مسابقات را زد. در بخش زنان نیز سرنا ویلیامز آمریکایی و نائومی اوزاکای ژاپنی قید حضور در مسابقات ابوظبی را زده‌اند.

نواک جوکوویچ و رافائل نادال، مردان شماره یک و دو تنیس جهان، جزو آن دسته از کسانی هستند که به‌جای سفر به ترکیه یا فلوریدا یا دیگر تورنمنت‌های ابتدای سال، خودشان را در زمین‌های تمرینی‌شان حبس کرده‌اند

برنامه این سه تورنمنت تنها در اواخر ماه دسامبر اعلام شد چراکه برگزارکنندگان اوپن استرالیا تصمیم گرفتند شروع این مسابقات را تا هشتم فوریه (۲۰ بهمن) به تأخیر بیندازند و قرنطینه دو هفته‌ای پیش از ورود به مسابقات را برای تمام شرکت‌کنندگان الزامی کنند.

کم نوری از بریتانیا که در تورنمنت فلوریدا «دلری بیچ اوپن» بازی کرد، می‌گوید: «من آماده رفتن و بازی کردن بودم اما بسیاری از بازیکنان به‌خاطر اینکه برنامه در آخرین دقیقه اعلام شد، آمادگی شرکت نداشتند و نمی‌خواستند رقابت کنند.»

برنامه مسابقات به‌دنبال یک اردوی پیش‌فصل آغاز می‌شود که برای برای اکثر بازیکنان طولانی‌تر از وقفه شش هفته‌ای معمول است. در واقع شیوع کرونا تور تنیس زنان را مجبور به لغو رویدادهای پاییزه‌اش در آسیا کرد.

در بخش مردان به‌جز تنیسورهای تاپ، از ابتدای ماه نوامبر هیچ تورنمنتی برگزار نشده است.

صوفیا کنین ۲۲ ساله، قهرمان فصل گذشته اوپن استرالیا در بخش زنان که به ابوظبی سفر کرد، در یک نشست خبری در هفته جاری گفت اینکه تصمیم گرفته در مسابقات اوپن امارات شرکت کند یک تصمیم دقیقه آخری و صرفاً با هدف به دست آوردن فرصتی برای خروج از قرنطینه خانگی بوده است. علاوه بر او کارولینا پلیسکووا، زن شماره یک تنیس جهان و کوک گائوف، تنیسور نوجوان آمریکایی هم ترجیح دادند در مسابقات اوپن ابوظبی شرکت کنند. برای اکثر بازیکنان تراز اول، تصمیم‌گیری برای بازی کردن یا نکردن در این هفته در نهایت به این موضوع بستگی پیدا می‌کرد که آنها به این نتیجه برسند انجام مسابقات رسمی دیگر در این مقطع از فصل به آنها کمک خواهد کرد که از نظر جسمی و روانی برای یک گرنداسلم آماده شوند یا نه. در مدت قرنطینه دو هفتگی‌شان در استرالیا، بازیکنان هر روز تنها دو ساعت فرصت تمرین دارند که در هفته نخست اجازه دارند تنها با یک حریف تمرینی و در هفته دوم با دو حریف تمرینی خودشان را آماده کنند. آنها همچنین می‌توانند دو ساعت هم در سالن بدنسازی تمرین کنند و یک ساعت هم در مرکز تنیس ملبورن تمرین داشته باشند. بنابراین آنها ۱۹ ساعت باقی‌مانده را باید در اتاق‌های هتل‌شان سپری کنند.

تنیس بازها برای حضور در اولین تورنمنت مهم سال یعنی اوپن استرالیا، باید دو هفته در این کشور قرنطینه شوند و بعد از اینکه ثابت شد کرونا ندارند، اجازه حضور در بازی‌ها را خواهند داشت

بعد از قرنطینه دو هفته‌ای، تورهای زنان و مردان سه رویداد رسمی در ملبورن قبل از آغاز مسابقات اوپن استرالیا خواهد داشت.

بازیکنان تنیس به‌طور مداوم در حال تمرین و تلاش برای رساندن خود به شرایط ایده‌آل هستند تا با دقت و تمرکز هرچه تمام‌تر به توپ ضربه بزنند و بدون توجه به شرایط موجود، در مورد ضربات‌شان به توپ اعتماد به نفس کسب کنند. این چیزی نیست که به‌آسانی بتوان آن را خاموش یا روشن کرد و برای بسیاری از بازیکنان رسیدن به چنین موقعیتی نیازمند تمرین و برگزاری بازی است و شیوع کرونا جدیدترین مانعی است که سر راه ایجاد این ترکیب قرار گرفته است.

ماری ۳۱ ساله این هفته آماده بود بازی کند اما درست در آستانه سال جدید اعلام کرد بیش از اندازه نگران ابتلا به کرونا در سفرش به آمریکاست. او گفت: «با توجه به افزایش آمار مبتلایان به کرونا و خطرات سفر به آن سوی اقیانوس اطلس، من می‌خواهم خطرات موجود در آستانه اوپن استرالیا را به حداقل برسانم.»

بر خلاف ماری، چندین تن دیگر از تنیسورهای مطرح دنیا مانند متئو برتینی و فابیو فوگنینی از ایتالیا و جان ایسنر از آمریکا و آدریان مانارینو از فرانسه حاضر شدند در مسابقاتی که در ترکیه یا فلوریدا برگزار شد شرکت کنند. بسیاری از تنیسورها هم این هفته مسابقه دادند چون می‌دانستند این شانس را دارند که پاداش‌های نبرده مسابقات لغوشده فصل گذشته را در این فصل جبران کنند.

تورنمنت دلری بیچ فلوریدا هم به برخی از آنها این فرصت را داد که پیشرفت‌شان را ارزیابی کنند و ببینند برای شرکت در تورنمنت‌های بزرگتر کجای کارشان نقص دارد.

منبع: نیویورک تایمز

گزارش

شالکه به رکورد تاریخی نرسید!

خوشحالی طرفداران بدترین تیم تاریخ بوندس لیگا

شالکه سرانجام به روند ۳۰ بازی بدون پیروزی خاتمه داد. متیو هوپ ۱۹ ساله هت‌تریک کرد و آنها برای اولین بار در ۳۵۸ روز گذشته در لیگ پیروز شدند.

این تیم آلمانی در این فصل چهار مربی مختلف داشته است و در قعر جدول به‌سر می‌برد. شالکه به این ترتیب به رکورد ۳۱ بازی بدون برد در لیگ که بیش از ۵۰ سال پیش به دست تیم تاسمانیا برلین رقم خورده بود نرسید.

شالکه تنها یک بازی تا تاریخ سازی فاصله داشت؛ البته نه از نوع مثبت. اگر آنها نمی‌توانستند هوفنهایم را ببرند، با آمار ۳۱ بازی بدون برد در لیگ برابری می‌کردند که متعلق به تاسمانیا برلین در سال ۱۹۶۶ است.

پیش از برد ۴ بر صفر شالکه برابر هوفنهایم، آخرین پیروزی آنها مقابل بوروسیا مونشن‌گلادباخ و با نتیجه ۲ بر صفر رقم خورده بود. آن بازی در ۱۷ ژانویه ۲۰۲۰ برگزار شده بود. آنها از آن هنگام دچار بحران مالی شده‌اند، بهترین بازیکنان خود را فروخته‌اند، مدیر فنی‌شان را برکنار کرده‌اند و بازیکنان‌شان از نظر خودباوری در پایین‌ترین سطح به‌سر می‌بردند.

شالکه با مشکلات بی‌پایانی در داخل و خارج میدان روبه‌رو است. ماه گذشته بود که مارک اوث، مهاجم آنها که یکی از باتجربه‌ترین بازیکنان‌شان است گفت شالکه مستأصلانه بازی می‌کند و خودش دوست دارد گریه کند.

بوندس‌لیگا پیش از این هم شاهد روندهای مشابهی بوده است. در سال‌های اخیر در فصل ۱۹-۲۰۱۸ تیم نورنبرگ ۲۰ بازی بدون برد را پشت سر گذاشت که یکی کمتر از ۲۱ بازی بدون برد کایزرسلاترن در فصل ۱۲-۲۰۱۱ بود. این دو تیم سقوط کردند و دیگر به دسته برتر برنگشتند.

اما اگر یک باشگاه باشد که با کابوس شالکه همذات‌پنداری کند، آن باشگاه تاسمانیا برلین است که به بی‌عرضگی تاریخی معروف است. تاسمانیا در اواخر دهه ۱۹۵۰ و اوایل دهه ۱۹۶۰ برای مدتی کوتاه بهترین تیم برلین بود. اما در سال ۱۹۶۳ که بوندس‌لیگا تأسیس شد، رئیس هرتابرلین با کارهایی که پشت پرده انجام داد باعث شد هرتابرلین به‌جای آنها در بوندس‌لیگا حضور پیدا کند.

دو سال بعد هرتا سقوط کرد و فدراسیون فوتبال آلمان به این نتیجه رسید که برای بوندس‌لیگا و برلین - شهری که به دو بخش شرقی و غربی تقسیم شده بود- خوب است که یک نماینده از آنها در لیگ حضور داشته باشد. طبق این تصمیم، تاسمانیا برای فصل ۶۶-۱۹۶۵ به بوندس‌لیگا دعوت شد. این دعوت تنها سه هفته پیش از آغاز مسابقات بود و بازیکنان تاسمانیا در حالی به اردوی تیم فراخوانده شدند که برای استراحت در پایان فصل به مسافرت رفته بودند. آنها با اعلانی که از رادیو پخش شد، از گوشه و کنار اروپا خود را به برلین رساندند.

هانس-گونتر بکر، کاپیتان آن وقت تاسمانیا به سواحل دریای بالتیک رفته بود و با همسر و فرزندانش تعطیلات را می‌گذراند که مجبور شد برگردد. او می‌گوید: «همه بازیکنان در نقاط مختلف اروپا پراکنده شده بودند. من هم مانند هر سال با خانواده به تعطیلات رفته بودم و در شاربوتس در دریای بالتیک بودم. ناگهان یکی از همسایه‌های ما در ساحل آمد و با ذوق فراوان گفت: تو هنوز اینجایی؟ تو باید به برلین برگردی! وقتی از او خواستم توضیح بدهد، گفت که فدراسیون فوتبال آلمان تصمیم گرفته تاسمانیا جای هرتا را در بوندس‌لیگا بگیرد و ما باید به‌سرعت برای تمرین به برلین برگردیم.»

اولین بازی تاسمانیا در جوی پر از هیجان و شادی برگزار شد. ۸۰ هزار طرفدار ورزشگاه المپیا اشتادیون را پر کرده بودند و برد ۲ بر صفر تاسمانیا مقابل تیم با استعداد کارلسروهه را تماشا کردند. تاسمانیا در صدر جدول بود اما آنها در اول فصل فرصت آماده‌سازی نداشتند و به این ترتیب بود که فصل‌شان به سرعت فرو پاشید.

بکر که حالا ۸۲ سال دارد می‌گوید: «ذوق و شوق فراوانی در بازی اول وجود داشت، اما پس از پنج شش بازی، واقعیت خود را به ما تحمیل کرد. ما پس از آن به روی زمین برگشتیم و پایین‌ترین نقطه برای من زمانی بود که در خانه مقابل مایدریخر (که حالا دویسبورگ نام دارد) ۹ بر صفر باختیم. آن نتیجه همه را در هم شکست و تیم بشدت افسرده شد.»

هورست سیمانیاک که ستاره تاسمانیا بود در آن فصل مرتباً در حالی که مست بود به تمرینات می‌آمد و تنها یک گل در کل فصل به ثمر رساند. تاسمانیا به این ترتیب ۳۱ بازی بدون برد را پشت سر گذاشت و رکوردهای منفی را به نام خود ثبت کرد. آنها در ژانویه ۱۹۶۶ رکورد کمترین تماشاگر تاریخ بوندس‌لیگا را به دست آوردند. برای بازی آنها مقابل بوروسیا مونشن‌گلادباخ، تنها ۸۲۷ طرفدار به ورزشگاه آمده بودند.

این رکورد منفی البته هویت مدرن باشگاه را شکل داد و باعث افتخار آنها شد. طرفداران تاسمانیا هفته گذشته پیش از شکست شالکه مقابل هرتا مقابل المپیا اشتادیون گرد آمدند.

تاسمانیا حالا در منطقه نویکلن در برلین قرار دارد و در دسته پنجم فوتبال آلمان بازی می‌کند. اما برای شالکه بسیار سخت بود که این رکورد را به نام خود ثبت کند. آنها در سال ۲۰۱۸ نایب قهرمان بوندس‌لیگا شده و در سال ۲۰۱۱ به مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا راه یافته بودند. بازی شالکه مقابل هوفنهایم آخرین فرصت آنها برای این بود که این رکورد منفی را به نام‌شان ثبت نکنند. بکر پیش از بازی گفته بود: «به شالکه توصیه می‌کنم محکم بازی کند، تلاش کند چیزی به طرفداران هدیه بدهد و هرگز تسلیم نشود، چون اغلب در ورزش‌ها، به‌ویژه فوتبال، ثابت شده که هیچ چیز غیرممکن نیست.»

سوژه

تلاش ستاره UFC برای قتل دو خواهرش

یک ورزشکار هنرهای رزمی ترکیبی (MMA) که در لیگ بسیار معروف UFC هم مبارزه می‌کرده، متهم است که به دو خواهرش چاقو زده. این دو نفر در یک اتاق خواب جداگانه بوده‌اند و او گفته «یک قدرت برتر» به او دستور داده آنها را بزند.

اروین ریورا ۳۱ ساله که به اسم «هیولا» مشهور است، در حال حاضر در زندان پالم بیچ کانتی در فلوریدا به‌سر می‌برد. اتهام او دو فقره تلاش برای قتل است.

چندین همسایه و یکی از قربانیان در حین این حادثه پلیس را خبر کردند. افسران پلیس هنگامی که وارد شدند، یک زن ۲۲ ساله را با بدنی غرق در خون در کنار جاده دیدند. جای زخم‌های متعدد چاقو روی کمر، سر و دست او دیده می‌شد و او به پلیس گفت که برادرش به او چاقو زده است و خواهرش همچنان در خانه است. یک زن ۳۳ ساله هم در داخل خانه بود که او هم از نقاط مختلف زخمی شده بود. هر دو ریه او دچار جراحت شدید شده و به بیمارستان دلری برده شد. هویت این دو خواهر فاش نشده، اما به گفته پلیس یکی از آنها در وضعیت باثبات و اوضاع دیگری وخیم است.

این دو زن برای دیدار با برادرشان به خانه‌اش آمده بودند و شب را در اتاقی دیگر گذراندند. آنها در حالی بیدار شدند که ریورا داشت مرتباً به آنها چاقو می‌زد.

یک خواهر او به پلیس گفته که تلاش کرده با او بجنگد، اما او دست از چاقو زدن برنداشته است. خواهر جوان‌تر سرانجام توانست او را به عقب هل بدهد و به پلیس زنگ بزند.

همسایه‌ها هم گفتند با صدای بسیار بلندی بیدار شدند و دیدند که یک زن خون‌آلود خواهان کمک است. او فریاد می‌زد: «او دارد تلاش می‌کند من را بکشد! لطفاً به خواهرم کمک کنید!» هنگامی که در باز شد، ریورا در حالی دیده شد که سر تا پایش خون‌آلود بود. او داد زد: «در را ببندید! هیچ مشکلی وجود ندارد.»

او زمانی که دید همسایگان به پلیس زنگ زده‌اند، تلاش کرد فرار کند و گفت: «من خواهرانم را کشتم.» اما او دستگیر شد و به بخش پلیس بوینتون برده شد و پذیرفت که به خواهرانش چاقو زده است. او به بازرسان پلیس گفت با پنجه‌بوکس به خواهرانش حمله کرده، چراکه یک قدرت برتر به او گفته نیت او این است که این کار انجام شود.

مقامات UFC بیانیه‌ای صادر و در نشریه هفتگی MMA منتشر کرده‌اند. در این بیانیه آمده است: «UFC از اتفاقات اخیر پیرامون اروین ریورا باخبر است و اطلاعاتی از تیم مربیگری او دریافت کرده که نشان می‌دهد او رفتاری مطابق با بیماری‌های روانی داشته است.» در این بیانیه آمده که عضویت ریورا فعلاً به حالت تعلیق درمی‌آید تا سرنوشت پرونده او مشخص شود.

طبق اسناد دادگاه، او وکیلی برای خود در نظر نگرفته است.

منبع: گاردین